

CENA PRENUMERATY
miejscowej
rocznie K 2.—
półrocznie „ 1.—
zamiejscowej:
rocznie K 2 40
półrocznie „ 1 20
Numer pojedynczy 20 hal.
Listów niefrankowanych nie przyjmuje się. — Rękopisów nie zwraca się. — Reklamacye nieopieczętowane wolne są od opłaty pocztowej.

OGNISKO

ORGAN ZWIĄZKU AUSTRYACKICH STOWARZYSZEŃ DUKARSKICH

CZASOPISMO DLA SPRAW DUKARSKICH I POKREWNYCH ZAWODÓW

WYCHODZI 1-go KAŻDEGO MIESIĄCA.

PRZEZ WALKĘ DO ZWYCIĘSTWA!

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Kraków, Rynek 12, III p.
Wszelkie korespondencje i pisma, odnoszące się czy do Redakcji, czy Administracji adresować należy:
Kraków, Rynek 1. 12, III piętro.
INSERATY FACHOWE przyjmuje się tylko za poprzednim opłaceniem po 30 hal. za jeden wiersz petiowy. Dla członków wzajemnych stowarzyszeń oblicza się inseraty do 8-miu wierszy 1 koronę.

Związek Stowarzyszeń drukarzy i odlewaczy czcionek oraz pokrewnych zawodów Austrii.

IX Zwyczajny Zjazd związkowy

w Wiedniu dnia 4-go czerwca 1917 r. i w dniach następnych.

Porządek dzienny:

- I. Zagajenie Zjazdu związkowego przez przewodniczącego Związku.
- II. Sprawozdania:
 - a) z czynności Zarządu Związku za czas od ostatniego Zjazdu;
 - b) z czynności Stowarzyszeń związkowych za czas od ostatniego Zjazdu;
 - c) Komisji kontrolującej (§ 12, ustęp 1).
- III. Zmiana Uchwał Zjazdu związkowego z roku 1913, odnoszących się do praw i obowiązków Stowarzyszeń związkowych i ich członków:
 - a) Wnioski Zarządu Związku. (Patrz „Ognisko” nr. 4 z dnia 1 kwietnia 1917 r.).
 - b) Wnioski Stowarzyszeń związkowych.

Stowarzyszenie drukarzy i odlewaczy czcionek Śląska austriackiego:

„§ 46 b ma brzmienie: Członkowie, którzy podczas pełnienia służby wojennej zostali inwalidami, mają tylko wtedy prawo do poboru połowy zapomogi dla inwalidów, jeżeli już przedtem uścili 780 wkładek tygodniowych, albo po ich powrocie do zawodu przez dalsze płacenie wkładek osiągną wymienioną ilość, a których renta wojskowa waha się niżej 50%.

Stowarzyszenie drukarzy i odlewaczy czcionek kraju koronnego Solnogród:
„Zapomogę dla inwalidów, wdów i sierot podwyższa się o stopień”.

Wniosek dodatkowy: „Ta zapomoga ma wynosić dla każdego działu od pięciu do pięciu lat przynajmniej po 50 K”.

Stowarzyszenie drukarzy i odlewaczy czcionek Karyntyi:

„Potworna nędza gospodarza przez drożyznę wywołana sroży się i przynębia robotników wszystkich zawodów, nie można przewidzieć również czasu kiedy ona ustanie. Ten stan zmusza nasz Związek i Stowarzyszenia do niego należące do koniecznego przekształcenia systemu zarządzania. Aby Stowarzyszenia i ich członków uchronić na najbliższą przyszłość przed ponownymi obciążeniami finansowymi, poleca się Zarządowi Związku, aby obmyślił sposoby i utorował drogi, któreby zaprowadziły oszczędności w niespodziewanie wzrastających kosztach działu administracyjnego, by mógł podolać większemu poczuciu obowiązku społecznego, a w szczególności zapobiedz dotkliwej zmianie działu zapomogowego na niekorzyść członków”.

IV. Ustanowienie wkładki związkowej (§ 9, ustęp 4, lit. d).

Wniosek Zarządu Związku:

„Na pokrycie wszelkich rozchodów na wspólne cele będzie ściągana przez Związek jednolita wkładka w kwocie K 2 35 za tydzień i członka. Stowarzyszenia należące do Związku mają tę wkładkę związkową po odciążeniu wydatków na rachunek Związku odesłać co miesiąc wraz z zestawieniem kasie związkowej.

Na pokrycie wszystkich lokalnych wydatków, jak na kształcenie, administrację, organizację i inne (nadzwyczajne) cele mają Stowarzyszenia związkowe pobierać od członków razem z wkładką związkową lokalną wkładkę, wysokośći stosownej do potrzeb danego Stowarzyszenia”.

Wniosek Stowarzyszenia drukarzy i odlewaczy czcionek dla Tyrolu-Przedarlantii:

„Ustanawia się dla całej Austrii jednolitą wkładkę z włączeniem funduszu obrony cennika”.

V. Zmiana statutu związkowego:

Wniosek Dolno-austriackiego Stowarzyszenia drukarzy i odlewaczy czcionek:

„§ 9, ustęp 2, statutu związkowego zmienia się, a mianowicie: Zastępstwo każdego Stowarzyszenia związkowego na Zjazd związkowy oznacza się w ten sposób, że na każde Stowarzyszenie do 250 członków przypada jeden delegat. Większym Stowarzyszeniom przysługują się na każde 250 członków jednego delegata. Ułamek do 100 nie uwzględnia się. Zaś ułamek począwszy od 100 i wyżej mają także prawo do wysłania jednego delegata więcej”.

VI. Przedłożenie statutów wzorowych dla Stowarzyszeń należących do Związku. (Patrz dalej osobno).

VII. Sprawy cennikowe:

Wniosek Stowarzyszenia drukarzy i odlewaczy czcionek dla Tyrolu-Przedarlantii:

„Zjazd związkowy poleca zastępcom przy następnych obradach cennikowych dążyć do tego, aby także niezorganizowani towarzysze, jako korzystający z Cennika, płacili wkładkę tygodniową na fundusz ochrony tegoż. Wysokość tej wkładki oznacza Urząd cennikowy”.

VIII. Wybory:

- a) Zarządu Związku (§ 9, ustęp 4, litera a i § 11, ustęp 1), a mianowicie:
 1. przewodniczącego;
 2. dwóch zastępców przewodniczącego;
 3. dwunastu członków Zarządu Związku;
 4. sześciu zastępców;
- b) Pięciu członków Komisji kontrolującej (§ 12).
- c) Przeznaczenie Stowarzyszenia celem przeprowadzenia wyboru sędziów rozjemczych (§ 9, ustęp 4, litera b, i § 18, ustęp 1).

IX. Wyznaczenie miejscowości, w której ma się odbyć następny Zjazd związkowy.

X. Inne wnioski i zapytania.

Wiedeń, dnia 10 kwietnia 1917 r.

Za Zarząd Związku:

Dvořáček Józef,
sekretarz.

Pochop Leopold,
przewodniczący.

Na Zjazd związkowy 1917 r.

Wobec tego, że o wiele pewniej mogą być uskuteczniarne świadczenia na wspólny rachunek we wszystkich Stowarzyszeniach, jeżeli w całym obrebie Związku pokrycie rozchodów poręczone jest odpowiednio wysoką wkładką członków, Zarząd Związku już w r. 1904 na Zjeździe związkowym w Innsbrucku uważał za potrzebne przedłożyć wniosek o zaprowadzenie jednolitej wkładki, z której oprócz kosztów administracyjnych Związku miały być wypłacane wszystkie zapomogi związkowe. W zupełnym nieuwzględnieniu faktów i wbrew przedstawionym przez referenta Zarządu Związku powodom, wniosek wtenczas, niestety, odrzucono. Lecz o! tego czasu nabył doświadczenie pouczył nas, jaką słuszność miał referent w r. 1904, jeżeli w końcu swych wywodów czuł się zmuszony do wypowiedzenia: „Czy myślicie, że wasz upór tej sprawie zapobiegnie? Życie samo tę kwestję wysunie. Oprócz opóźnienia, nie zyskacie nic więcej”. Od owej chwili wołanie o jednolitą wkładkę nie zamilkło w całej Austrii, bo niejednokrotnie oświadczenia różnych kół kolegów na zgromadzeniach, wciął ze sprawę wznowiały, rozumiejąc, że istnienie nadal urzędów dotychczasowych działu zapomogowego zależy istotnie od dostatecznej podstawy, którą można uzyskać wszak tylko przez utworzenie jednolitej wkładki.

Pomimo że rok rocznie w naszych sprawozdaniach związkowych na podstawie zestawień z wszystkich Stowarzyszeń należących do Związku cyfrowo wykazuje się, że z nastaniem tylko cokolwiek gorszych stosunków, żadne Stowarzyszenie nie jest w stanie dotychczasowymi środkami związać końca z końcem, to przecież od Zjazdu do Zjazdu formalnie przeliczytawano świadczenia i dopiero z nastaniem przygód wojennych i ich następstwami, wysunęło się tu energiczne „stój!”. W tym czasie przypada największe zmniejszenie się majątku, jakie kiedykolwiek nasze Stowarzyszenia związkowe wykazały. Nie chcąc, aby poszczególne z nich znalazły się w zupełnej niemożności podolania swoim obowiązkom tak względem własnych członków, jak i Związku, musieliśmy z konieczności chwycić się w obecnych czasach jedynie skutecznego środka: — tymczasowo zawiesić, względnie obniżyć niektóre działy zapomóg. Była to wprawdzie nader dotkliwa operacja, lecz nasze Stowarzyszenia przez nią w czasie najsilniejszego przesilenia ocalały; mimo to dziś jeszcze za wcześnie głosić, że im już więcej nie grozi żadne niebezpieczeństwo. Chcąc naszą organizację wynieść napowrót na tę wyżynę, na której stała przed naszym ostatnim ruchem cennikowym i przed wybuchem wojny światowej, musimy dalsze czynić ofiary, lecz z tem uzupełnieniem, że nastąpi możliwość równomiernego obciążenia wszystkich członków Związku naszego, ponieważ uczestniczą równomiernie w zdołkach i ofiarach. Przecież do tych także należą uporządkowane warunki na polu cennikowym, a więc będzie zupełnie naturalnem, że wszyscy też członkowie do ich utrzymania będą pociągnięci w równej mierze, czem zaspokoi się już dawno podnoszone życzenia kół członków, natomiast

mają odpaść w przyszłości uiszczane dotychczas oddzielnie na ten cel wkładki. Jeżeli jeszcze rozważymy, że w myśl wniosku Zarządu Związku koszt za organy związkowe mają być w całej pełni pokrywane z kasy związkowej, i ma odpaść dotychczas praktykowana zapłata Stowarzyszeń związkowych za sprowadzanie dla członków pisma związkowe, to wniosek Zarządu Związku o pobieranie jednolitej wkładki w kwocie K 2 35 za tydzień i członka jest uzasadniony. Z tej wkładki mają być pokryte wynikające z wspólnych celów rozchody, a mianowicie: zcentralizowane zapomogi, koszty organów związkowych, przypadające na towarzyszy koszt utrzymania Urzędu cennikowego, kosztu ochrony Cennika, całej administracji Związku, płacenie wkładek na utrzymanie Międzynarodowego Sekretariatu drukarzy i z tego wynikających innych zobowiązań międzynarodowych, wreszcie wszystkie zobowiązania powstałe z przynależności organizacji do Komisji Zawodowej Austrii. — Co się zaś tyczy rozchodów Stowarzyszeń z własnymi i rozmiarami tak dalece różniących się od siebie, że o włączeniu ich kosztów lokalnych do wspólnej wkładki na razie nie może być mowy, przeto pozostawia się poszczególnym Stowarzyszeniom, na te wydatki wedle ich własnego zapotrzebowania zarządem z wkładką związkową pobieranie wkładki lokalnej.

Wiedeń, dnia 10 kwietnia 1917 r.

Zarząd Związku.

Statut dla Stowarzyszeń związkowych.

Na porządku dziennym tegorocznego Zjazdu związkowego znajduje się także wniosek Zarządu Związku, który zmierza do zaprowadzenia jednolitych statutów we wszystkich Stowarzyszeniach związkowych. W tym celu wypracowano Statuty normalne, które będą na Zjeździe związkowym przedłożone; ich brzmienie podajemy już teraz do wiadomości. Zarząd Związku jako uzasadnienie wywodzi krótko: Istnieje zamiar poddać opłacie należności państwowej te Stowarzyszenia, których urzędnicy zapomogowe mają podobieństwo z instytucjami ubezpieczeniowymi, a w których grono członków nie ogranicza się wyraźnie na robotnikach. Pod tym względem statuty naszych Stowarzyszeń związkowych nie zawsze wykazują konieczną jasność, która usuwa wszelkie wątpliwości. Aby temu zaradzić, musimy zmienić dotychczas ważne statuty Stowarzyszeń mianowicie te paragrafy, które opiewają o nabyciu członkostwa w naszych Stowarzyszeniach związkowych. Z tej okoliczności Zarząd Związku korzysta, aby nareszcie osiągnąć to, co już dawno przed wejściem w życie Związku było upragnionem życzeniem towarzyszy drukarzy i odlewaczy czcionek w Austrii, mianowicie: jednolite statuty dla wszystkich Stowarzyszeń, wolne od wszystkich określeń, które niekoniecznie są w statutach potrzebne, lecz mogłyby być bardzo dobrze wtrącone do przepisów toku obrad lub postanowień wykonawczych do statutów. Zresztą bardzo wiele określeń, które swego czasu uważano za konieczne umieścić w statutach, dziś już zawarte jest w Uchwałach Zjazdów związkowych, więc niema żadnej przeszkody, aby nareszcie uwolnić statuty z tych określeń i uzyskać możliwie dokładne i jednolite ustawy. Równocześnie z tem Zarząd Związku wypracował statuty dla różnie dotąd nazywanych części zjednoczenia Stowarzyszeń związkowych, jak sekcje lub filie, aby na przyszłość wszędzie nosiły nazwę „Grupa miejscowa”. Te dwa zarysy, które będą podkładem do uchwały na Zjeździe związkowym, mają następujące brzmienie:

Statuty Stowarzyszenia towarzyszy drukarzy i odlewaczy czcionek

§ 1. Nazwa i siedziba Stowarzyszenia.

Stowarzyszenie nosi nazwę: „Stowarzyszenie towarzyszy drukarzy i odlewaczy czcionek¹⁾), z siedzibą w²⁾), obejmuje działalnością swoją³⁾).

§ 2. Cel Stowarzyszenia.

Celem Stowarzyszenia jest obrona i popieranie materialnych i umysłowych interesów swoich członków.

§ 3. Środki.

Stowarzyszenie stara się osiągnąć swój cel następującymi środkami:

¹⁾ Dla Galicji wschodniej. ²⁾ Lwowie. ³⁾ Galicję wschodnią.